

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

حمید بهشتی

۱۴ اگست ۲۰۱۲

پیروزی تکررها

و شکست بازیکنان تیمی ایران در المپیک لندن

دوازده مدال افتخار ایران در بازی های فردمحور المپیک لندن مانند همیشه گزاره ایست از ضعف ایرانیان در بازی های تیمی.

در بازی های تیمی که به ابزار بیشتر و سازماندهی قوی نیازمند است ایران همچنان دچار ناتوانی است. در کشتی فرنگی، کشتی آزاد، وزنه برداری، تکواندو و پرتاب دیسک که برای ایران مدال آوردند، رشد قهرمان نه به وسائل و باشگاه هزینه دار بستگی دارد و نه به سامان و همکاری جمعی. ورزشکار برای تمرین و بالابردن توانائی خویش نه به همکاری دیگران وابستگی چندانی دارد و نه نیازمند بدان است که باشگاهی مجهز با صرف هزینه دائمی برقرار باشد. او برای تمرکز حواس خویش بر ورزش و برای رشد خویش می باید به خود متکی باشد و پیشرفت کارش مشروط به دیگران نیست. وی باید به استعداد خویش پی برده و به کارش علاقه مند باشد. آنگاه دیگر بستگی دارد به این که آیا پشتکار کافی داشته و حریفان مناسبی برای تمرین و نیز مربی خوبی بیابد.

وی در تربیت خویش آموخته است که می باید برای کاری که قصد انجامش را دارد به خدای خویش متوسل گشته و از او یاری طلبد، به خدایش توکل کند و همو برایش کافی است. به هیچ احدی نیز نیازمند نیست.

در حالی که در ورزش های تیمی سازماندهی مناسب و علاقه مندی سامان یافته به ورزش لازم بوده و مقررات مسلط بر ورزش و محافظ برای تداوم تمرین و رشد تیمی از شرایط اولیه پیشرفت تیم های ورزشی است. اینجا دیگر رشد یک ورزشکار تعیین کننده نیست. ممکن است ورزشکاری با علاقه و استعداد خدادادی بتواند بدرخشد و از مرزهای کشوری نیز فراتر رفته در عرصه جهانی جلوه گر شود، اما در اینجا نیز امکانات وسیع کار تیمی، یعنی باشگاه ها، مربیان و به ویژه چارچوب های سازمانی و مقررات اجتماعی و سنت های رشد یافته کارجمعی، شرایط اولیه رشد تیم هاست.

بدون مقررات حفاظتی برای ورزش و ورزشکار وجود تیم های موفق از محالات است. اگر هم یک بار به طور اتفاقی و با توانمندی مربی و مدیری کارا و جوانانی با استعداد، تیمی بتواند بدرخشد، مانند شهابی می ماند که یک بار درخشیده و دیگر اثری از آن باقی نخواهد ماند. زیرا تداوم کار مربی و مدیر و رشد بازیکنان، نیازمند چارچوب های مقرراتی و حفاظتی است. آنگاه است که علاقه به ورزش قادر خواهد بود با پشتکار و تمرین به ثمر رسد. وگرنه در صورتی که ترکیب مدیر و مربی و بازیکنان مستعد و امکانات مادی نیز فراهم باشند، پیشرفت و درخشندگی تیم مزبور اگر از محالات نباشد پس از درخششی کوتاه به عرصه خاموش خواهد رفت.

اما در ایران نه تنها شرایط لازم برای رشد ورزش های تیمی در سرایشی سقوط بوده و موجب از رشد ماندگی است بلکه عوامل انگیزه ساز برای فعالان ورزش های تکرر نیز بازیچه نادانی و ندانم کاری سیاستمداران است: به گفته محمد عباسی، وزیر ورزش ایران پاداش قهرمانان ایران ۹۰ سکه طلا یعنی معادل شصت و هفت هزار و پانصد تومان خواهد بود که معادل کمتر از ۵۰ دلار یا یورو می باشد و به دستور رئیس کمیته ملی المپیک ایران محمد علی آبادی برای مراسم تقدیر از قهرمانان المپیک می باید حتماً کمیته ای برای جمع آوری کمک های مردمی تشکیل گردد.

بدین صورت حتماً در ورزشکاران تکرر ایران نیز انگیزه سوزی می شود و نه تنها چاره ای برای ورزش های تیمی در راه نیست، بلکه زمینه رشد ورزش های غیر تیمی نیز که عمدتاً به انگیزه ورزشکاران با استعداد بستگی دارد قربانی نادانی و ندانم کاری مسئولان امور است.

ورزش، چه تک محور و چه تیمی، در هیچ یک از این ها حتماً یک ورزشکار زن ایرانی نیز قادر به کسب مدال نگشت که این هم بی علت نیست. قواعد دست و پا گیر و محدود کننده حجاب اجباری برای زنان ورزشکار از موانع اصلی رشد آنها بوده، مردسالاری شدیدی که توسط مذهب رسمی بر ورزش نیز حاکم است، موجب تکیدگی زنان علاقه مند به ورزش در ایران می باشد.

۱۳ اگست ۲۰۱۲